

Бърз гломерулонефрит

Определение

Бързопрогресиращият гломерулонефрит представлява тежко бъбречно заболяване, което в повечето случаи завършва със смърт. Продължителността му е от няколко седмици до една година. Заболяването може да бъде самостоятелно или да се развие в хода на други болести.

Клинична картина

Бързопрогресиращият гломерулонефрит започва остро или постепенно, с отпадналост, липса на апетит, понякога с повишена телесна температура. Увреждането на бъбречните гломерули се изясняват с намаляване на количеството на отделената урина или до пълната ѝ липса (олигурия и анурия). По-рядко количеството на отделената урина в денонощие (диуреза) е нормално, но със сериозни отклонения в състава ѝ (силно разреждане, малко съдържание на вредните вещества в нея и увеличаването им в кръвта). Развиват се силни отоци - в началото около очите, по краката и в кръстцовата област, а после - по цялото тяло. Може да се набере течност в перитонеалната кухина (асцит), или в плевралното пространство (хидроторакс) и в сърдечната торбичка (хидроперикард). При развитие на белодробен оток дишането е силно затруднено. Отокът на мозъка предизвиква упорито главоболие, повръщане, загуба на съзнанието, гърчове. Артериалното налягане се покачва, като стойностите му могат да достигнат 220/140 мм живачен стълб. Това може да предизвика остра сърдечна недостатъчност. Развитието на болестта в повечето случаи е силно прогресиращо. Увреждането на бъбречните гломерули е тежко и настъпва терминална бъбречна недостатъчност с уремия.

Лечението се провежда в специализирано болнично заведение. Болните се поставят на постоянен режим и строга диета. По показание се прилагат имуноподтискащи и кортикостероидни лекарства, антикоагуланти (противосъсирващи средства, поради увеличената съсирваемост на кръвта), диуретици, антихипертензивни медикаменти и други препарати.

Прогнозата на болестта е неблагоприятна.